

UCHWAŁA Nr 55 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1977 r.

w sprawie cen detalicznych artykułów mody oraz nowości rynkowych.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122), art. 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) oraz art. 8 ust. 4 i art. 14 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa zasady i tryb ustalania cen detalicznych artykułów nowych, których produkcja podejmowana jest po raz pierwszy, nie mających odpowiedników wśród dotychczas wytwarzanych wyrobów, jak również artykułów zmodernizowanych wytwarzanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej:

- 1) odpowiadających aktualnym kierunkom mody, w szczególności pod względem stylu, fasonu, modelu, kroju, kolorystyki — zwanych dalej „artykułami mody”,
- 2) odznaczających się wysoką wartością użytkową dzięki zastosowaniu nowoczesnych rozwiązań konstrukcyjnych, technologicznych, nowych surowców lub ich kompozycji oraz wysokim standardem wzornictwa, zdobnictwa i estetyki, a także wyróżniających się wysokim poziomem jakości (w tym również opakowania) — zwanych dalej „nowościami rynkowymi”.

2. Ministrowie nadzorujący producentów w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen określą w terminie 3 miesięcy dla poszczególnych branż szczegółowe kryteria, którym powinny odpowiadać artykuły zaliczane do nowości rynkowych.

3. Kryteria, o których mowa w ust. 2, powinny być poddawane okresowym — nie rzadziej niż co dwa lata — przeglądom i w razie potrzeby odpowiednio korygowane.

§ 2. Ceny detaliczne artykułów mody oraz nowości rynkowych ustala się na poziomie zapewniającym zrównoważenie popytu i podaży tych artykułów oraz zapobiegającym spekulacji nimi, a także stwarzającym warunki do uzyskania przez ich producenta zysku odpowiedniego do atrakcyjności wytwarzanych artykułów.

§ 3. 1. Przy ustalaniu cen detalicznych artykułów mody oraz nowości rynkowych jednostka upoważniona do ustalania tych cen jest obowiązana jednocześnie określić dolny limit ceny detalicznej.

2. Przez dolny limit ceny detalicznej rozumie się planowany koszt własny produkcji opanowanej technicznie danego artykułu lub koszt normatywny powiększony o należny producentowi zysk i obowiązujący podatek obrotowy oraz o obowiązujące marże handlowe. W planowanym koszcie własnym nie uwzględnia się prowizji, o której mowa w § 5.

3. Przy ustalaniu dolnego limitu ceny detalicznej koszty przygotowania nowej produkcji są rozliczane zgodnie z obowiązującymi przepisami, z tym że jeśli ustalona cena detaliczna umożliwia osiągnięcie dostatecznie wysokiego zysku, okres rozliczania kosztów przygotowania nowej produkcji może być odpowiednio skrócony w drodze zwiększenia rocznej stawki odpisu na pokrycie tych kosztów.

4. Przy ustalaniu dolnego limitu ceny detalicznej artykułu należącego do grupy towarowej objętej dotacjami

przedmiotowymi uwzględnia się stawkę dotacji przedmiotowej, ustaloną dla danej grupy towarowej, w części określonej przez Ministra Finansów.

5. Minister Finansów ustala w uzgodnieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen na wniosek zainteresowanych ministrów wykazy artykułów (grup artykułów), do których stosuje się przepis ust. 4.

6. W razie gdy dany artykuł uzyskał znaki jakości „1” lub „Q”, dolny limit ceny detalicznej może być podwyższony w wymiarze:

- 1) dla artykułów ze znakiem jakości „1” — do 5%,
- 2) dla artykułów ze znakiem jakości „Q” — do 10%.

7. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określi w uzgodnieniu z Ministrem Finansów zasady i tryb dokonywania korekty dolnych limitów cen detalicznych w innych wypadkach niż wymienione w ust. 6.

§ 4. W miarę zwiększania produkcji lub zmniejszania się popytu ceny detaliczne powinny być odpowiednio obniżane. Obniżone ceny nie mogą być jednak niższe od dolnego limitu ceny detalicznej.

§ 5. 1. Przy sprzedaży artykułów mody producenci udzielają jednostkom handlowym poza obowiązującymi marżami prowizji przeznaczonych na pokrycie wydatków związanych z ryzykiem handlowym w wysokości do 10% różnicy pomiędzy obowiązującą ceną zbytu (ceną detaliczną stosowaną w obrocie zmniejszoną o obowiązujące marże handlowe) a dolnym limitem ceny zbytu (dolnym limitem ceny detalicznej zmniejszonej o obowiązujące marże handlowe).

2. Przy sprzedaży nowości rynkowych producenci udzielają prowizji, jeżeli sprzedaż tych artykułów jest związana z dodatkowymi kosztami i ryzykiem handlowym.

3. Wysokość prowizji (ust. 1 i 2) określają jednostki upoważnione do ustalania cen detalicznych w uzgodnieniu z organizacjami handlu wewnętrznego, głównymi odbiorcami.

§ 6. 1. Minister Finansów w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami i Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen określi szczegółowe zasady opodatkowania artykułów mody i nowości rynkowych, z tym że:

- 1) od wartości sprzedaży, obliczonej według dolnego limitu ceny detalicznej zmniejszonej o obowiązujące marże handlowe, pobiera się podatek obrotowy według stawek procentowych właściwych dla grup wyrobów, do których te artykuły są zaliczane,
- 2) od różnicy między wartością sprzedaży obliczoną według obowiązującej ceny zbytu a wartością sprzedaży obliczoną według dolnego limitu ceny detalicznej zmniejszonej o obowiązujące marże handlowe pobiera się podatek obrotowy w wysokości:
 - a) odpowiadającej 70% tej różnicy — w odniesieniu do artykułów mody,
 - b) określonej przez Ministra Finansów — w odniesieniu do nowości rynkowych.

2. Minister Finansów określi w uzgodnieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen wysokość podatku obrotowego, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b).

§ 7. 1. Podatek obrotowy, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 2, pobiera się w okresie:

- 1) jednego roku stosowania ceny ustalonej w trybie niniejszej uchwały, jeżeli wyrób jest artykułem mody

bądź nowością rynkową i podlega kwalifikacji jakości oraz oznaczaniu znakami jakości, a nie uzyskał znaku jakości „1” lub „Q” w tym roku,

- 2) dwóch lat stosowania ceny, jeżeli artykuł nie podlega oznaczaniu znakami jakości „1” lub „Q”,
- 3) trzech lat stosowania ceny, jeżeli artykuł uzyskał znak jakości „1” lub „Q” w pierwszym roku jej stosowania.

2. Minister Finansów może przedłużyć okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie więcej jednak niż o jeden rok.

3. Z chwilą cofnięcia lub wygaśnięcia prawa do oznaczania artykułu znakiem jakości w drugim bądź trzecim roku stosowania ceny ustalonej w trybie niniejszej uchwały producent traci w tym samym czasie prawo do czerpania dodatkowych korzyści wynikających z jej stosowania.

4. Po upływie terminów określonych zgodnie z przepisami ust. 1—3:

- 1) różnica pozostająca producentowi z tytułu stosowania ceny detalicznej wyższej od dolnego limitu tej ceny podlega rozliczeniu z budżetem jako dodatkowy podatek obrotowy,
- 2) producent nie udziela jednostce handlowej dodatkowej prowizji.

5. Przepis ust. 4 pkt 1 nie wyłącza możliwości obniżania cen przez jednostki do tego upoważnione.

§ 8. Różnica między ustaloną ceną detaliczną zmniejszoną o udzielone marże handlowe i podatek obrotowy a kosztem własnym artykułu zwiększonym o prowizję, o której mowa w § 5, stanowi zysk producenta.

§ 9. Koszty przecen i ryzyka produkcji oraz koszty wzornictwa są finansowane zgodnie z zasadami obowiązującego w danej jednostce organizacyjnej systemu finansowego.

§ 10. 1. Ceny detaliczne nowości rynkowych należących do grup artykułów mających ważne znaczenie dla ludności, wytwarzanych przez:

- 1) przedsiębiorstwa przemysłowe objęte planem centralnym — ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Cen,
- 2) pozostałe uspołecznione przedsiębiorstwa — ustalają właściwe ze względu na siedzibę producenta okręgowe oddziały Państwowej Komisji Cen.

2. Wykaz artykułów lub grup artykułów, których ceny są ustalane przez organy wymienione w ust. 1, określa Przewodniczący Państwowej Komisji Cen.

3. Ceny artykułów mody oraz nowości rynkowych, nie objętych wykazem, o którym mowa w ust. 2, ustalają naczelnicy dyrektorzy zjednoczeń lub dyrektorzy (zarządy) innych jednostek nadrzędnych producentów w uzgodnieniu z organizacją handlu wewnętrznego, głównym odbiorcą.

4. W razie gdy artykuły mody oraz nowości rynkowe nie objęte wykazem, o którym mowa w ust. 2, wytwarza przedsiębiorstwo podległe bezpośrednio ministrowi, ceny detaliczne artykułów ustala dyrektor tego przedsiębiorstwa w uzgodnieniu z organizacją handlu wewnętrznego, głównym odbiorcą.

5. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może w uzasadnionych wypadkach:

- 1) ustalić cenę lub zastrzec do swojej właściwości ustalanie cen artykułów, o których mowa w ust. 3 i 4,
- 2) przekazać uprawnienia do ustalania cen artykułów objętych koordynacją branżową naczelnym dyrektorom zjednoczeń wiodących.

§ 11. 1. Kierownicy jednostek gospodarki uspołecznionej uprawnieni do ustalania cen detalicznych mogą obniżać ustalone przez siebie ceny, z zastrzeżeniem przepisu § 4. Obniżka cen może być dokonana również na wniosek organizacji handlu wewnętrznego, głównych odbiorców.

2. Upoważnienie do obniżek cen, o których mowa w ust. 1, dotyczy również artykułów stanowiących zapasy w jednostkach handlowych.

3. Wyniki przeszacowania artykułów stanowiących zapasy z tytułu obniżek cen, o których mowa w ust. 1 i 2, nie podlegają rozliczeniu z budżetem Państwa. W razie sprzedaży artykułów stanowiących zapasy na zasadach komisji wyniki przeszacowania tych artykułów pokrywają ich producenci.

§ 12. Jeśli cena lub prowizje nie mogą być ustalone z braku wymaganego uchwałą uzgodnienia, a producent nie wyraża również zgody na zastosowanie zasad sprzedaży komisowej:

- 1) decyzje o wysokości ceny detalicznej wydają kierownicy (zarządy) jednostek gospodarki uspołecznionej, o których mowa w § 10 ust. 3 i 4, z tym że sprze-

daż tych artykułów może być dokonywana tylko w sklepach fabrycznych lub w wytypowanych przez właściwą uspołecznioną jednostkę handlową punktach sprzedaży detalicznej, przy czym skutki ewentualnych przecen artykułów dokonanych przez uspołecznioną jednostkę handlową ponosi producent, albo

- 2) decyzje o wysokości ceny detalicznej lub prowizji na wniosek jednej ze stron wydają odpowiednio Przewodniczący Państwowej Komisji Cen lub okręgowy oddział Państwowej Komisji Cen (§ 10 ust. 1).

§ 13. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen i z zainteresowanymi ministrami zapewni statystyczną informację o dostawach artykułów mody oraz nowości rynkowych.

§ 14. Ilekroć w uchwale jest mowa o ministrach, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych i zarządy centralnych związków spółdzielni.

§ 15. Traci moc uchwała nr 130 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1973 r. w sprawie cen detalicznych artykułów nowo wprowadzanych na rynek, artykułów mody lub szczególnie atrakcyjnych z innych względów (Monitor Polski Nr 27, poz. 170).

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1977 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz